

VALDIBAS VĒSTNESIS

Maksas par „Valdības Vēstnesi”:	
ar piešūtīšanu	bez piešūtīšanas
par: Ls	(saņemot ekspedīcijā)
gadu	22,—
1/2 gadu	12,—
3 mēn.	6,—
1 mēn.	2,—
Piesūtot pa pastu un pie atkalpārdevējiem	1,70
Par atsevišķu numuru	10

Latvijas valdības

Iznāk katru dienu, izņemot

Redakcija:
Rīga, pili № 2. Tālrunis 20032
Runas stundas no 11—12

oficiāls laikraksts

svētdienas un svētku dienas

Kantoris un ekspedīcija:
Rīga, pili № 1. Tālrunis 20031
Atvērts no pulksten 9—3

Sludinājumu maksas:

- a) tiesu sludinājumi līdz 30 vienlejīgām rindām Ls 4,—
- b) par katru tālāku rindiju 15,—
- c) citu iestāžu sludinājumi par katru vienlejīgu rindinu 20,—
- d) no privātiem par katru vienl. rindipu (par obligāt. studin.) 25,—
- d) par dokumentu pazaudešanu no katras personas 80,—

Ceturpdindsightais gads

Pirmdien, 9. novembrī 1931. g.

Nr. 252

Noteikumi automobilu un motociklu vadītāju pārbaudišanai.
Rīkojums par ievēdmuitas atmaksu.
Iekšzemes tēlegrammu un radiotēlegrammu takse.

Rīkojums par ceļu lietošanas nodevām automobilijiem, kas uztur kārtēju satiksmi.

Rīkojums par kommisijas iecēšanu automobilu un motociklu vadītāju pārbaudišanai.

Instrukcija būvkoku un pabalstu izsniegšanai lauksaimniecības būvnīcībai.
Takse par lopu kaušanu košergaļai Dagdā.

Valdības rīkojumi un pavēles.

Apstiprinu.

1931. g. 21. oktobri.

Iekšlietu ministris A. Petrevics.

Noteikumi automobilu un motociklu vadītāju pārbaudišanai.

Izdoti uz likuma par zemes ceļu satiksmi 27. p. („Valdības Vēstneši” 1931. g. 61. num.) un instrukcijas par ceļu lietošanu un satiksmes kārtību 53. p. („Valdības Vēstneši” 1931. g. 233. numurā) pamata.

1. Automobilu un motociklu vadītāju pārbaudišanai pastāv pie Rīgas, Liepājas un Daugavpils prefektūrām sevišķas kommisijas, kuru sastāvu nosaka Iekšlietu ministrija.

2. Personām, kas vēlas iegūt automobilu vai motocikla vadītāja tiesibas:

- a) jāiesniedz rakstisks, ar attiecīgu zīmognodevu apmaksāts, lūgums vēnai no minētām prefektūram, piešiekot klāt ģimeti, 2 eksemplāros, un
- b) jānomaksā paredzētā pārbaudišanai maksā.

Saņemot šādus lūgumus, prefektūras sūta pārbaudišanās personas pie ārsta redzes un dzirdes spēju un vispārējā veselības stāvokļa pārbaudei.

Uz pārbaudes kommisijas pieprasījumu lūdzējam jāiesniedz ari apliecība no psichotehniskā kabīneta, ka pārbaudišanais ir piemērots šofera arodam.

3. Pēc sekunģi izturēta pārbaudišanai kommisijā pārbaudītā persona sapēno attiecīgās prefektūras apliecību resp. šofera kartīju.

4. Automobilu vadītāji sadaliti divās skirās: profesionālos un sportistos.

5. Profesionālu automobilu vadītāju tiesibas piešķiramas personām, kas izturējušas pārbaudišanai:

- a) atpakaļbraukšanā, piemērojoties apstākļiem, kādi rodas izbraucot un iebraucot no garāžas, no vārtiem un kustoties pa saurām ielām,
- b) braukšanā pa ielām ar dzīvu kustību, ne mazāk kā 5 km garumā ar dažadiem ātriem. Braucot stingri jāievēro saistošie noteikumi;
- c) teorijā: 1) automobilu galveno sastāvdaļu — motora, pārnesuma, stūres un bremžu konstrukcijas, kā arī darbibas principi un kopdarbibā, 2) automobilu uzturēšana lietošanas kārtībā;
- 3) automobilu sastāvdaļu nepareizas darbibas pazīmes, to iemeslu uzzināšana un novēršana, 4) kas braucot darāms automobilu svaidīšanās, riteņu slidēšanas, stūres vai pārnesuma dāļas lūšanas un varbūtējos citos gadījumos, lai izsargātos no katastrofās.

- d) satiksmes likumu, instrukciju un noteikumu zināšanā.
- Sportistiem atkrit pārbaudišanums teorijā.
- 6. Pārbaudišana braukšanā izdarāma vienīgi ar vieglā tipa automobilijem, kuŗu sēdvietu skaits ir ne mazāks par 4 un jauda ne mazāka par 6 z. sp.

7. Pārbaudišanais, ja neiztur pārbaudišanu vienā priekšmetā, nav vairs pielaižams tajā pāšā dienā pie pārbaudišanas pārējos priekšmetos. Uz nākošo pārbaudišanu to var pieplaist ne agrāk par 14 dienām, pie kam pārbaudišanai jānotiek visos paņēmienos. Personas, kas pārbaudišanu 3 reizes nav izturējušas, kommisija var turpmāk nepieplaist pie pārbaudišanu.

8. Personām, kas vēlas iegūt tiesibas vadīt motociklus, jāizbrauc vismaz 3 astotnieku figūras, ne īsākas par 20 metriem katrā un jāpārziņa satiksmes likumi, instrukcijas un noteikumi.

9. Kriminālā un materiālā atbildība par varbūtējiem nelaimes gadījumiem pie šoferu pārbaudišanas gulstās uz pārbaudišanu, bet ne uz kommisijas locekļiem.

10. Šoferu apliecības prefektūras izdod katrai šķirai vai grupai atsevišķā krāsā. (Profesionāliem šoferiem baltas, sportistiem gaiši sarkanas un motocikletu vadītājiem — gaiši zaļas).

Šoferu veselības stāvoklis pārbaudišanās pēc vajadzības tais reizēs, kad automobilu un motociklu katastrofām un nelaimes gadījumiem nav par cēloni mašīnas bojāšanās vai citi šķēršļi un kavēkļi.

11. Personām, kas uzrāda ārvalsts, valsts vai pašvaldības iestāžu izsniegtas šoferu kartījas, var izsniegt sporta šķirās auto vadītāju apliecības, pārbaudot viņus satiksmes likumu, instrukciju un noteikumu zināšanā.

12. Apmācība braukšanā jāizdara 2 pāriem: a) mežā un mazāk apdzivotās vietās un b) pilsētas attālāko iecirkņu ielās, pakāpeniski tuvinot pilsētas centra ielām, pie kam apmācības mašīnās jāieriko papildu bremze un motora izslēdējs priekš instruktora, kuŗi darbojas neatkarīgi no kursanta. Pa pilsētas apdzivotākām ielām tikai tad var pārbaudīt braucējus, ja tie pilnīgi pārvalda automobilja mehanismu.

13. Automobilos, kas nolemti apmācības vajadzībām, jāieriko papildu bremze un motora izslēdējs instruktoram. Šādas mašīnas atļauts lietot tikai pēc viņu derīguma noteikšanas automobilu pārbaudišanas kommisijā.

14. Personām, kas vēlas apmācīt braukšanā ar automobili vai motocikli citas personas, jāiesniedz prefektūrai attiecīgi apliecinājumi un pierādījumi par iegūto braukšanas praksi, pēc kam prefektūra ūz pārbaudišanas kommisijas lēmuma pamata izsniedz apliecību, kas dod tiesības izdarīt apmācības braucienus.

15. Kriminālā atbildība par varbūtējiem dažāda veida atgadījumiem apmācības laikā gulstas uz kursa instruktori.

Pie braukšanas apmācības var pieplaist tikai tādus profesionālus auto vadītājus (instruktorus), kuŗiem ir vismaz 3 gadu braukšanas prakse, un kuŗiem izsniegtas 14. p. minētās atsevišķas apliecības.

Skaitot no šo noteikumu publicēšanas septītās dienas, ir atcelti 1928. gada „Valdības Vēstneši” 143. numurā publicētie noteikumi par automobilu un motociklu vadītāju pārbaudišanu.

Administratīvā departamenta direktors Šlobergss,
Iekšzemes apsardzības nodajās
priekšniece J. Rozenbachs.

RĪKOJUMS № 190

1931. g. 3. novembrī.

Ievēdmuitas atmaksas par aluminiju plāksnēm, kas izlietas eksportēto aluminiju trauku izgatavošanai (Vispārējie noteikumi, rik. № 208/29. un 120/30. g., izslud. „Valdības Vēstneši” 1929. g. 178. un 1930. g. 115. numurā.)

1. Aluminiju un metalpreču fabrikai „Metalstamp” atmaksājama ievēdmuita par ārzemju iezīvielām, kas izlietas aluminija un misija preču izgatavošanai. Gatavo ražojumu nosaukums, iezīvielu nosaukums un tarifa iedalījums, kā arī daudzums (kg), par kuŗu atmaksājama ievēdmuita pēc 1 kg gatavo ražojumu izvešanas, uzrādīts zemāk pievēstā tabulā.

Kataloga Nr.	Gatavo ražojumu nosaukums	Kvalitāte	Materiāla		Ievēdmuitas tarifa iedalījums	Daudz. kg, par kuŗu atmaksājama ievēdmuita
			nosaukums	biezums		
1.	Katli	ekstra stipri	aluminija plāksnes (nav grieztas taisn- stūrainas)	2 mm	143.p. 3a. pkt. plus 1. piezīme	0,91
1.	"	stipri	Tas pats	1,5 "	Tas pats	0,88
2.	"	vidēji stipri	" "	1 "	" "	0,85
3.	Augstie katli (diam. 34 cm un vair.)	ekstra, ekstra stipri	" "	2,5 "	" "	0,89
4 un 6	Gaijas katli	ekstra stipri	" "	2 "	" "	0,92
5.	"	stipri	" "	1,5 "	" "	0,89
7.	Buljona caurlaižamie Koniskie kastroji	vidēji stipri	" "	1 "	" "	0,85
8.	"	stipri	" "	1,5 "	" "	0,74
9.	Cilindriskie kastroji	ekstra stipri	" "	2 "	" "	0,87
10.	Cepēšpanas	stipras	" "	1,5 "	" "	0,83
11.	Omlētu pannas	ekstra stipri	" "	2 "	" "	0,80
11.	Litra mēri	stipri	" "	1,5 "	" "	0,87
12.	Krūzites	ekstra stipri	" "	1 "	" "	0,80
12.	"	stipras	" "	1,5 "	" "	0,87
12.	"	vidēji stipri	" "	1 "	" "	0,83
14 un 15	Blōdas	dažādas	" "	0,75 "	dažāds	0,75
16 un 17	Šķivji	" "	" "	" "	" "	1
18 un 19	Ūdens kannas:	stipras	" "	1,5 mm	" "	0,72
	bez bordes	vidēji stipri	" "	1 "	" "	0,66
20.	Kafijas kannas	vidēji stipri	" "	0,7—1 mm	" "	0,78
21.	Piena kannas:	vidēji stipri	" "	1 mm	" "	0,81
	1,5 litra	" "	" "	1 "	" "	0,84
	2 litra	" "	" "	1 "	" "	0,85
22.	Smējamās karotes	" "	" "	" "	" "	0,50
23.	Putu karotes	" "	" "	" "	" "	0,50
24 un 25	Smējamās karotes	" "	" "	" "	" "	1
26.	Skujamās blōdinās	" "	" "	" "	" "	1
27.	Ovalas krūzites	" "	" "	" "	" "	1
28.	Ūdens pudeles	" "	" "	" "</		

Apstiprinu.
1931. g. 11. augustā.
Satiksmes ministris Dr. A. Rancans

Iekšzemes tēlegrammu un radiotēlegrammu takse.

Spēkā no 1932. g. 1. janvāra.

Takšas	Apraksts	Telegrafa satiksmes noteikumu panti	Maksas Ls	Latvijas parvietojamās stacijas:	
				a) ar ārvalšķu zemes vai pārvietojamām stacijām b) ar Latvijas zemes vai pārvietojamām stacijām 3) Vadu takse par radiotēlegrammām, kuras apmaiņa Latvijas vai ārvalšķu pārvietojamās stacijas caur: a) ārvalšķu zemes stacijām un b) Latvijas zemes stacijām, ka tēlegramma iziet vai ienāk no ārvalstīm	
1.	A. Tēlegrammu vārdū maksas. a) Par vietējām tēlegrammām, vienkāršām b) par vietējām tēlegrammām, steidzamām Piezīme. Šīs maksas iekāsē ari satiksmē starp Latvijas un Igaunijas Valku.	17. p. 31. p.	—,06 —,18	c) Latvijas zemes radiostacijām, ja tēlegramma iziet vai ienāk no Latvijas tēlegrafa iestādēm	pēc attiecīgām arī valšķu — iekšzemes vai starptautiskām tēlegraftāksēm un noteikumiem.
2.	a) Par citpilsētu tēlegrammām, vienkāršām b) Par citpilsētu tēlegrammām, steidzamām	17. p. 31. p.	—,10 —,30		
3.	a) Par preses tēlegrammām, vienkāršām b) Par preses tēlegrammām, steidzamām	52. p. 52. p. 68. p.	—,05 —,15 —,05		
4.	Par vēstuļu tēlegrammām	127. p.	—,08		
5.	Par „B“ kategorijas tēlegrammām norunātā valodā Piezīme. Par steidzamām triskārtīga maksas.				
6.	Mazākā maksi par katru §§ 1.—5. minēto tēlegrammu līdzīga maksi par šīs tēlegrammas 8 vārdiem.	35. p.	—,05		
7.	Virsmaksi par tēlegrammām ar salīdzināšanu, par vārdu	434. p.	3,—		
8.	Par tēlegrafisku naudas pārvedumu, virs attiecīgām pasta maksām Piezīme. Latvijas bankas, privātu banku un kreditiestāžu naudas pārvedumu tēlegrammas taksē pēc faktiskā tēlegrammas vārdū skaitā, un piemērojot steidzamu citpilsētu tēlegrammu tarifu.	444. un 446. p.			
	B. Abonementa maksas.				
9.	Tēletipa aparātu abonements pusgadā: a) ja uzstādītie aparāti ir P. t. departamenta ipašums b) ja uzstādītie aparāti ir abonenta ipašums 1. piezīme. Ja izmaiņito abos virzienos tēlegrammu skaits pusgadā pārsniedz 5000, tad par katru tēlegrammu virs šī skaita jāpiemaksā. Šī paragrafa a) gadījumā b)	108. p.	250,— 150,— —,05 —,05 —,03	24. Par katru kuģa vai lidierīces pozīcijas noteikšanas gadījumu ar Latvijas radiogoniometriskās stacijas palīdzību 25. Par katru kuģa vai lidierīces virziena gradu (azimuta) noteikšanas gadījumu ar Latvijas radiogoniometriskās stacijas palīdzību	12,— 6,—
	" 2. piezīme. Par Tēletipa satiksmes ierīkošanu iekāsē maksu pēc telefona takses, kā par tieša vada ierīkošanu telefona satiksmei bez centrāles starpniecības. 3. piezīme. Tēletipa satiksmes vadi, ja tie iziet āpus centrāles rajona robežām, padoti ari papildattāluma maksām pēc telefona satiksmes noteikumiem.				
10.	Saisinātas adreses abonements: a) pusgadā b) gada ceturksni	291. p.	10,— 5,—	26. Par radiotēlefoniskām sarunām ar kuģiem vai lidierīcēm caur kādu no Latvijas zemes radiostacijām: a) tieši vai no vietējās telefona centrāles par katru 3 minūšu ilgu sarunu b) no citu iestāžu telefona centrālēm	6,— papildu maksi pēc telefona takses noteikumiem.
	C. Dažādas maksas.				
11.	a) Maksi par ienākošas tēlegrammas norakstu (ar vairākām adresēm), par katriem 50 vārdiem vai to daju b) Par izejošas tēlegrammas norakstu iekāsē rakstu nodevu Ls 2,— apmērā un zīmognodevu Ls 0,40 apmērā; ja norakstu izsnūta vai izsniedz pie ipaša pavadraksta, tad arī par pēdējo iekāsē Ls 0,40 zīmognodevas	37. p.	—,50	Paskaidrojums par radiotēlegrammu taksēšanu. Visas radiotēlegrammas taksē pēc faktiskā taksējamo vārdū skaita, nerēķinot minimālo maksi, izņemot gadījumus, ja minimums būtu uzrādīts Starptautiskā radiostaciju nomenklatūras taksēs ailēs un iekšējo takšu nodalījumā. Latvijā radiotēlegrammām, saskaņā ar augšminēto taksi, iekšzemes vadu maksi ne īep. Starpvalšķu satiksmē, t. i. ja radiotēlegrammas seko pa vadīmiem no valsts uz valsti, no kuģiem rādītās radiotēlegrammas taksējamas saskaņā ar Tableau C taksēm nemot minimumu Ls 1,50 vai citādu, kā minēts šīs tabulas piezīmēs. Lai novērstu pārpratumus, pirmā laikā rādot no kuģiem šaubu gadījumos jāprasa krasta stacijai Q S J.	
				Rīgā, 1931. g. 11. augustā.	Direktora v. i. B. Einbergs.
					Ekspluatācijas pārvaldes priekšnieks V. Krūmiņš.
					Techniskās pārvaldes priekšnieks H. Resnais.
12.	Maksi par tēlegrammas piesūtīšanu adresētam āpus tēlegrammu bezmaksas piegādāšanas rajona: a) ar sevišķu ziņnesi, par katru kilometru vai tā daju, pēc adresāta faktiskā attāluma no iestādes b) pa pastu, ar vienkāršu vai ierakstītu vēstuli	39. p.	—,30 pēc pasta takses.	Rīkojums par ceļu lietošanas nodevām automobiļiem, kas uztur kārtēju satiksmi. Pamatojoties uz „likuma par zemes ceļu satiksmi“ 15. pantu (1931. g. „Vald. Vēstn.“ 61. num.), nosaku zemāk pievestās nodevu likmes par automobiļu (autobusu, preču automobiļu vai pasažieru automobiļu) braucieniem kārtējā satiksmē: Par katru 1 nobrauktu automobiļa — kilometru:	Sis rīkojums stājas spēkā ar 1931. g. 15. novembrī.
13.	Maksi par dienesta tēlegrammu izmaiņu, kuŗu iekāsē no sūtītāja kopā ar § 12. minētās maksas iztrūkumu, ja pēdējā nepietiekoši iemaksāta pie tēlegrammas nosūtīšanas	268. p.	1,—		Ar šo atceļts 1931. g. 27. aprīļa „Vald. Vēstn.“ 92. num. publicētais „rīkojums par ceļu lietošanas nodevām autobusu, kas izdara braucienus uz kārtējas satiksmes atļauju pamata“.
14.	Par paziņojumu sūtitājam, ka tēlegramma izsniegta adresātam	42. p.	1,— 3,— pēc pasta takses.		1931. g. 4. novembrī.
	a) tēlegrafisks paziņojums, vienkāršs b) " steidzams c) paziņojums pa pastu, ar ierakstītu vēstuli			Satiksmes ministris Dr A. Rancans.	
	Piezīme. Ja paziņojumu par tēlegrammas izsniegšanu sūtitājs pieprasī pēc tēlegrammas nosūtīšanas, tad nemot vērā izdarāmo atsevišķu papildpieprasījumu par izsniegšanu, no sūtitāja iekāsē šīnī paragrafā minēto maksu dubultā apmērā.			Šoseju un zemes ceļu dep-ta direktora v., inženieris J. Melnalksnis.	
15.	Par tēlegrammas sūtitāja paraksta apliecināšanu tēlegrafa iestādē, no katra paraksta	43. p.		Rīkojums.	
16.	Maksi par tēlegrammas apturēšanu, ja tēlegramma nav vēl pārraidīta.	98. p.	1,—	Pamatojoties uz likuma par zemes ceļu satiksmi 17. p. („Vald. Vēstn.“ 1931. g. 61. num.) un instrukcijas par ceļu lietošanu un satiksmes kārtību 42. un 53. p. p. („Vald. Vēstn.“ 1931. g. 233. num.), nodibinu pie Rīgas prefektūras: a) automobiļu un motociklu un b) šoferu (auto un motociklu vadītāju) pārbaudes kommisijas sekošā sastāvā:	
	1. piezīme. Šo maksu atvelk no sūtitājam atmaksājamās maksas par tēlegrammu; par iekšzemes tēlegrammām, kuŗu pārraidīšana ir iesākta, vārdū maksu neatmaksā.	219. p.	—,40	I. Šoferu (auto un motociklu vadītāju) pārbaudes kommisijā kā priekšsēdētāju Rīgas prefektu Teodoru Grīvaldu un kā locekļus: inženieri Jāni Melnalksnis, inženieri Ernstu Jirgensonu un kā ārstu Antonu Vanagu.	
	2. piezīme. Ja tēlegrammas apturēšanai uz sūtitāja vēlēšanos raida dienesta paziņojumu, tad par to iekāsē maksu kā par 10 vārdū vienkāršu resp. steidzamu tēlegrammu.	217. p.		II. Automobiļu un motociklu pārbaudes kommisijā kā priekšsēdētāju Rīgas prefektu Valdi Neļķi un inženieri Fridrichu Zonbergu.	
17.	Maksi par tēlegrammas pieņemšanas kviti vai parakstu iznēšanas grāmatā	116. un 117. p.	—,30 —,80	Sis rīkojums stājas spēkā septītā dienā no izsludināšanas „Vald. Vēstn.“.	
18.	Maksi par kvits duplikātu	60. p.	1,—	Šis rīkojums neattiecas uz tādiem automobiļu braucieniem, kuŗus izdara uz koncesiju likumu pamata.	
19.	Virsmaksi par tēlegrammas greznuma veidlapi	83. p.	1,—	Ar šo atceļtas pie Rīgas prefektūras agrāk nozīmētās automobiļu un motociklu un šoferu (auto un motociklu vadītāju) pārbaudes kommisijas.	
20.	Maksi par izejošu tēlegrammu veidlapi, tēlegrammu uzrakstīšanai āpus iestādes, 100 eks.	151. p.	—,10	Rīgā, 1931. g. 21. oktobrī. № 8958.	
21.	Maksi par avansa norēķina vešanu, par katru tēlegramminu	159. p.		Iekšlietu ministris A. Petrevics.	
22.	Maksi par norēķinu vešanu uz pēcmaksu nodotām tēlegrammām jem 20% apmērā no tēlegrammu maksām	467. p.		Administratīvā departamenta direktori.	
	D. Radiotēlegrammu maksas.				
23.	Maksi par katru radiotēlegrammu sastāv no: 1) zemes takses, 2) borta takses un 3) vadu (tēlegrafa) takses 1) Zemes taksē par radiotēlegrammām, kuŗas apmaiņa caur Latvijas zemes radiostacijām: a) ar ārvalšķu pārvietojamām stacijām b) ar Latvijas				

Apstiprinu.
1931. g. 30. oktobrī.
Zemkopības ministris
A. Alberings.

Instrukcija būvkoku un pabalstu izsniegšanai lauksaimniecības būvniecībai.

(Izdota uz likuma par valsts kreditiem un pabalstiem lauksaimniecības būvniecībai (Lik. kr. 1930. g. 197) 12. p. pamata.)

I. Vispārigā daja.

1. Lauksaimniecības būvniecības vajadzībām likumā 2. pantā minētām saimniecībām būvkokus izsniedz pēc likuma 5. pantā noteiktām normām un cenām un pabalstus ugunsdrošos būvmateriālos vai naudā pēc likuma 9. pantā noteiktiem apmēriem.

2. Pilsētās, biezi apdzīvotās un vasarīnu vietās būvkokus un pabalstus uz šā likuma pamata izsniedz tikai tādām lauksaimniecībām, kuju zemes platība ir lielāka par 2 ha.

Amatnieku un laukstrādnieku saimniecībām ārpus pilsētu administratīvām robežām būvkokus un pabalstus izsniedz saskaņā ar šo instrukciju neatkarīgi no viņu atrašanās vietas.

Apbūves gabaliem biezi apdzīvotās vietās ar zemes platību līdz pilniem 2 ha, kuju iepriekšēji nav amatnieki vai laukstrādnieki, un vasarīnām būvkokus un pabalstus uz šā likuma pamata neizsniedz.

Ārpus pilsētām, biezi apdzīvotām vietām un vasarīnām rajonēm būvkokus un pabalstus uz šā likuma pamata izsniedz saskaņā ar šo instrukciju arī saimniecībām ar zemes platību zem 2 ha to ēku celšanai, kuras nepieciešamas lauksaimniecības vajadzībām.

1. piezīme. Zem lauku amatnieku saimniecībām saprotamas tiklab amatnieku saimniecības, kuras kā tādas piešķirtas no Centrālā zemes ierīcības komitejas vai dibinātas privātā kārtā, kā arī jau pastāvošās lauku amatnieku saimniecības.

2. piezīme. Vasarīnu un biezi apdzīvotām vietām sarakstus sastāda un publicē lekšļetu ministrija.

3. Nodegušu ēku atjaunošanai, priekš kuīnām būvkoki vai pabalsti reiz izniegti uz sevišķu likumu vai ministru kabineta lēmumu pamata par brīvu vai pazeminātu taksi, būvkokus un pabalstus uz šā likuma pamata neizsniedz.

4. Valsts fonda zemes iedalītām jaunsaimniecībām būvkoki un pabalsti uz šā likuma pamata izsniedzami tikai pēc saimniecības galīgas piešķiršanas Centrālā zemes ierīcības komitejā; valsts un zvērinātu mērnieku sadalītām sādžu viensētām būvkokus un pabalstus izsniedz pēc projekta apstiprināšanas aprīķa komitejā, vai arī agrāk, ja valsts zemju inspektors un aprīķa mērnieks apliecinā, ka projekts ir iesniegts un pārgrožīumi nav sagaidāmi; privātā kārtā viensētās sadalīto sādžu saimniecībām būvkokus un pabalstus izsniedz, ja tās dibinātas Latvijas pastāvēšanas laikā un iepriekšēji uz tām jau izgājuši vai dibinātas un faktiski pastāv jau no priekšķaka laikiem.

Privātā kārtā jaunierkojamām saimniecībām būvkoki un pabalsti uz šā likuma pamata izsniedzami tikai pēc tam, kad saimniecības jau korroborētas uz viņu ieguvēju vārdu vai Centrālā zemes ierīcības komiteja tās pielidzinājusi tiesības jaunsaimniecībām.

5. Par nepieciešainām ēkām, uz kuīnām attiecas likums par Valsts kreditiem un pabalstiem lauksaimniecības būvniecībai, uzskatāmas:

- a) saimniecībās līdz 4 ha — viena: dzīvojamā, vai dzīvojamā ēka ar kūti;
- b) saimniecībā virs 4 ha līdz 10 ha — divas: dzīvojamā ēka un kūts;
- c) saimniecībās virs 10 ha — līdz 27 ha — trīs: dzīvojamā ēka, kūts un labības šķūnis vai riņķi vai klēts;
- d) saimniecībās virs 27 ha — četras: dzīvojamā ēka, kūts, klēts un labības šķūnis vai riņķi (kalte).

6. Ikvienam, kas uz šā likuma pamata grib saņemt būvkokus vai pabalstus būvkoku vietā, jāgrīzēs pie vietējās pašvaldības iestādes ar pieprasījumu, kuju jāuzrāda:

- 1) pieprasītāja vārds un uzvārds;
- 2) māju nosaukums vai numurs, ja saimniecība korroborēta, tad arī hipotēkas numurs, saimniecības šķira, jaundibināta vai pastāvoša ar atzīmējumu, vai zeme ir pieprasītāja ipāsums vai atrōdas dzīmīs nomā;
- 3) zemes platība;

- 4) kādu ēku celšanai vai pārbūvēi;
- 5) vai ēkas kārā nopostītas un kādas;
- 6) kāds daudzums būvkoku pieprasītājam pavisam būtu nepieciešams, ja pieprasītājs nemtu tikai kokus;
- 7) kādi un cik nepieciešami ugunsdroši būvmateriāli;
- 8) kādu daļu no pienākošam būvkokiem vēlas saņemt kokos, kādu ugunsdrošos materiālos un kādu naudas pabalstu veidā;
- 9) gadījumos, kad materiālu vietā grib saņemt pabalstu naudā, jāuzrāda kādi un cik ugunsdroši būvmateriāli iegādāti un kur tie atrodas;
- 10) vai pieprasītājs grib kokus pret tūlītēju samaksu vai uz nomaksu;
- 11) kādas ēkas un no kāda materiāla atrodas saimniecībā lietojamā stāvokli;
- 12) cik būvkoku (kub. mtr. vai pēdās) par pazeminātu takses cenu, par kādu summu ugunsdrošus materiālus un kādus naudas pabalstus pieprasītājs jau saņemis katrai ēkai un cik pavisam;
- 13) kādi ugunsdroši materiāli uz vietas atrodami.

Piezīme. Valsts zemes bankas jaunierkojamā saimniecību ieguvējiem līdz ar pieprasījumu jāsniedz pagasta valdei valsts zemes bankas apliecia.

7. Iepazinoties ar apstākļiem, pagasta vai pilsētas valde tuvākā sēdē skata cauri pieprasījumu un izlej:

- 1) vai vispār pieprasītājam tiesības saņemt būvkokus un pabalstus uz augšminētā likuma pamata un kādā daudzumā (kub. mtr.);
- 2) kādu ēku jaunbūvei vai pārbūvei un cik (kub. mtr.) būvkoki izsniedzami;
- 3) kāda daudzuma (kub. mtr.) būvkoku vietā izsniedzami ugunsdroši būvmateriāli vai pabalsti naudā;
- 4) no kādas iecirkņa mežniecības būvkoki izsniedzami.

Par savu lēmumu valde sastāda atsevišķus protokolus: 1) būvkoku saņemšanai, 2) ugunsdrošu būvmateriālu saņemšanai, 3) naudas pabalsta saņemšanai, kuras atzīmē ar visus šīs instrukcijas 6. pantā uzrādītos datus, protokola numuru un valdes sēdes datumu, kuju lemts par protokola izsniegšanu.

Pagasta vai pilsētas valde izsniedz būvkoku pieprasītājam protokola norakstu uz drukātās blankas pēc klātpieliktā paragrafa (forma № 21), ar kuju pieprasītājs griežas pie mežījiem. Mežījus pēc kārtas izpilda pieprasījumus.

Par protokola sastādīšanu un noraksta izsniegšanu būvkoku vai pabalsta saņemšanai uz šā likuma noteikumiem tādām personām, kuīnām uz šā likuma pamata būvkoki vai pabalsti nepienākas, kā arī par protokola izsniegšanu lielāka būvkoku vai ugunsdrošu materiālu daudzuma vai nepienākošas naudas pabalsta saņemšanai, kā pēc šīs instrukcijas pieprasītājam pieņākas, vainīgā pašvaldību amata personas nes atbildību saskaņā ar Soda lik. 443., 444. un 667. p.

Piezīme. Gadījumos, kad vietējai pašvaldībai trūkst noteiku ziņu par to, cik būvkoku vai ugunsdrošu būvmateriālu pieprasītājs jau saņems, šīs ziņas pieprasītājam no attiecīgā mežījiem iegūtām būvniecības.

8. Visiem būvkoku pieprasītājam pašvaldības iestādes ved ipašu alfabetisku sarakstu ar sekošiem iedalījumiem: 1) tek. numurs, 2) uzvārds un vārds, 3) mājas nosaukums, 4) ceļamo ēku nosaukums, 5) protokola numurs un datums, 6) izsniegtā būvkoku daudzums (kub. mtr.) pēc izdotiem protokoliem un 7) par kādu summu izsniegti ugunsdroši būvmateriāli un naudas pabalsti pēc izdotiem protokoliem (forma № 153).

Piezīme. Ziņas par izsniegšanu būvkokiem mežījiem iegūtām būvniecībām sarakstu veidā pēc Mežu departamenta dotas formas par katru mēnesi, ne vēlāk kā līdz nākošā mēneša piektai dienai. Virsmežīji sarakstus nosūta attiecīgām valdēm piecu dienu laikā. Ziņas par izsniegšanu ordeņiem materiālu saņemšanai sarakstu veidā, pēc būvniecības nodajas dotas formas, būvniecībām piesūta attiecīgām pašvaldībām un apgalvu inženierim ne vēlāk kā līdz nākošā mēneša piektai dienai. Apgalvu inženieris pēc pagastiem un materiālu izsniegšanas vietām sakārtotās ziņas iegūtā kārtu mēnesi būvniecības nodajai.

- 9. Ja pašvaldība izsniegusi pieprasītājam 7. pantā minēto protokola norakstu pabalsta saņemšanai ugunsdroši būvmateriāli vai naudā pienākošos būvkoku vietā, tad protokolu šo būvkoku saņemšanai viņam vairs nevar sastādīt, izņemot tos gadījumus, kad saņemts Zemkopības ministrijas vai rajona būvtechnika pazījums, ka pieprasīto pabalstu ugunsdrošos būvmateriālos aiz materiāla vai lidzēkļa trūkuma nevar izsniegt. Tādos gadījumos pabalstu saņemšanai izsniegta protokola norakstā taisāma attiecīga atzīme, un tas nosūtāms atpakaļ iestādei, kas viņu izsniegusi.

- 10. Pašvaldības iestādēm, vietējai mežu un būvniecības administrācijai uzlikts par pienākumu raudzīties, ka izsniegtais būvmateriāls un pabalstus izlietoti, tikai atļautam mērķim. Par nepareizu būvkoku un pabalsta izlietotu uzraudzības iestādes un personas ziņo vietējam virsmežīnim vai lauksaimniecības būvniecības inženierim, kujiem jāerosina tiesīs vainīgā vajāšana saskaņā ar šā likuma 11. pantu.

11. Mežu revidenti, virsmežīji, Mežu departamenta pilnvaroti ierēdi, lauksaimniecības būvniecības inženieri un rajonu būvtechniki, valsts zemju inspektorai un rajonu pārziņi uzrauga pašvaldības iestāžu pareizu rīcību šīs instrukcijas izpildīšanā.

12. Visām saimniecībām, kas saņemtais būvkokus uz nomaksu vai pabalstus, obligātoriski jāapdrošina tās ēkas, kuīnās šie materiāli vai pabalsti iebūvēti, vissmaz saņemto materiālu vērtības un naudas pabalsta apmērā.

II. Būvkoku izsniegšana.

13. Būvkoki izsniedzami tikai tādā daudzumā, kāds faktiski vajadzīgs projektēto ēku celšanai, pie kam šis daudzums nedrīkst pārsniegt sekošas normas, kas uzskatāmas par maksimālām:

- a) saimniecībām ar zemes platību līdz 4 ha ne vairāk kā 75 kub. mtr.;
- b) saimniecībām ar zemes platību virs 4 ha līdz 10 ha:

ne vairāk kā	dzīvojamai ēkai. 80 kub. metru
kūti.	65 " "

Kopā 145 kub. metru

- c) saimniecībām ar zemes platību virs 10 ha līdz 18 ha:

ne vairāk kā	dzīvojamai ēkai. 95 kub. metru
kūti.	78 " "
	labības šķūnim. 47 " "

Kopā 220 kub. metri

- d) saimniecībām ar zemes platību virs 18 ha līdz 27 ha:

ne vairāk kā	dzīvojamai ēkai. 95 kub. metru
kūti.	93 " "
	labības šķūnim. 62 " "

Kopā 250 kub. metri

- e) saimniecībām ar zemes platību lielāku par 27 ha:

ne vairāk kā	dzīvojamai ēkai. 110 kub. metru
kūti.	93 " "
	labības šķūnim. 62 " "

Kopā 310 kub. metru

- f) ēku pārbūvēm — pēc faktiskās vajadzības, bet nepārsniedzot 30% no attiecīgā ēkai noteiktā vairuma;

- g) ēku celšanai no ugunsdrošiem materiāliem būvkoki izsniedzami ne vairāk par pusi no šīnā pantā noteiktām normām;

- h) izsniedzot būvkokus jaunas ēkas celšanai vecas ēkas vietā, no šajā pantā noteiktās normas jāatvelk tas būvkoku daudzums, ko var iegūt vecā ēku noplēšot.

- 1. piezīme. Par pārbūvēm uzskatāmi sekoša veida būvdarbi:

- 1) ja ēka saimniecības tagadējām prasībām par mazu un to nepieciešams paplašināt ar jaunu pievīvi, pie kam par nepieciešamu piebūvi nevar uzskatīt verandu vai balkonu;

- 2) ja ēka novecojusi un jāatjauno ēkas konstruktīvās daļas tādos apmēros, kas pārsniedz 30% no ēkas vērtības.

Par pārbūvēm nevar uzskatīt ēkas tekošus remonta darbus, kā: logu, durvju, grīdu, griestu un sienu apšuvumu vai jumta segas atjaunošanu vai izlabošanu.

- 2. piezīme. Ēku remontiem pabalstus neizsniedz.

- 3. piezīme. Saimniecībām līdz 4 ha ir tiesības saņemt būvkokus 75 kub. mtr. arī atsevišķi, dzīvojamai ēkai līdz 50 kub. mtr. un kūti līdz 25 kub. mtr.

- 14. Ja būvkoku pieprasītājam ar mežu nabadzīgos apvidos pieejami citi būvmateriāli, kā: lauku akmeni, māli un radzes, koku materiālu viļām ir tiesības saņemt pilnu normu pēc šīs instr. 13. p. tikai dzīvojamai ēkai un labības šķūnim, bet pārējām ne vairāk par pusi, ko nosaka pagasta vai pilsētas valde, ievēdot izsniedzamā protokolā.

Piezīme

